

θέντος. Διαιρεί τὸ ὑπάρχον ὕλικόν εἰς δύο κατηγορίας: εἰς ξυλόγλυπτα ἀνήκοντα εἰς ἐκκλησιαστικά ἐπιπλα (θύρας, τέμπλα, βημόθυρα, ἀναλόγια κλπ.) καὶ εἰς ξυλογλύπτους εἰκόνας. Περιγράφονται κατόπιν λεπτομερῶς τόσον τὰ δημοσιευμένα ἤδη ξυλόγλυπτα ἔργα, ὅσον καὶ πολλὰ ἀνέκδοτα εἰσέτι, ὅπως τὰ λείψανα εἰκονοστασίου ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς νησίδος Μάλι-Γράδ ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Πρέσπας, ἀναλόγια ἐκ ναῶν τῆς Καστοριάς κλπ. Ἐξετάζονται ἔπειτα αἱ ὀλίγαι διασωθεῖσαι ἀνάγλυφοι ἐπὶ ξύλου εἰκόνες, μεταξὺ τῶν ὁποίων σπουδαιότεραι εἶναι ἢ ἐκ Καστοριάς ἐν τῷ Βυζαντινῷ Μουσείῳ Ἀθηνῶν παριστάνουσα τὸν Ἅγιον Γεώργιον δεόμενον μετὰ ἐξωγραφημένων γύρφ σκηνῶν ἐκ τοῦ βίου καὶ τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ, ὅπως ἐπίσης καὶ μεγάλη εἰκὼν τοῦ αὐτοῦ ἁγίου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Γκάλλιτσας, πλησίον τῆς Καστοριάς.

I. Stefanescu. Les peintures du monastère de Dobrovat, σ. 181-196.

Περιγράφονται ἐν τῇ μελέτῃ καὶ ἀναλύονται λεπτομερῶς αἱ τοιχογραφίαι τῆς Μονῆς Δοβροβάτς ἐν Μολδαβίᾳ ἀναγόμεναι εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ 16^{ου} αἰῶνος. Αἱ τοιχογραφίαι αὗται καθαρισθεῖσαι ἐν ἔτει 1927 ἔμειναν μέχρι τοῦδε ἀνεξέταστοι, διότι ἐκαλύπτοντο ὑπὸ νεωτέρων ἐπισκευῶν καὶ πυκνῆς αἰθάλης. Ἐκ τῆς τεχνικῆς καὶ εἰκονογραφικῆς αὐτῶν ἀναλύσεως ἐξάγεται, ὅτι αὗται σχετίζονται πρὸς τὴν Σερβικὴν ζωγραφικὴν καὶ εἰκονογραφίαν ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου πρὸς τὴν τυπικὴν Μολδαβικὴν τέχνην.

J. Strzygowski. Les vestiges d'art chrétien primitif près de l'église arménienne de Diarbékir et leur décoration irano-nordique, σελ. 197-205.

Παρὰ τὴν Ἀρμενικὴν ἐκκλησίαν τοῦ Διαρβεκίρ (Ἀμίδας) ἐν Μεσοποταμίᾳ, ὑπάρχουσι τρία καλαθοειδῆ κιονόκρανα μετὰ διακοσμήσεως ἐκ κύκλων καὶ συμπλεκόμενων ταινιῶν. Κατὰ τὸν συγγραφέα ἡ διακόσμησις αὕτη σχετίζεται πρὸς Μαζδαϊκὰ καὶ Ἰρανικὰ πρότυπα καὶ ἀνευρίσκεται εἰς τὴν τέχνην τῆς βορείου Εὐρώπης, ἥτις καταγεται ἀπὸ τὴν Ἰρανικὴν. Τὸ καλαθοειδὲς σχῆμα τοῦ κιονοκράνου, λίαν σύνηδες εἰς τὴν Βυζαντινὴν ἀρχιτεκτονικὴν, ἔχει τὴν καταγωγὴν του ἀπὸ τὴν Μαζδαϊκὴν τέχνην τοῦ Ἰράν, ὡς δεικνύουν τὰ παραδείγματα ἅτινα προσάγει ὁ συγγραφεὺς.

O. Tafrafi. Le monastère de Sucevita et son trésor, σ. 207-229.

Ὁ χρόνος τῆς ἰδρύσεως τῆς ἐν Βουκοβίνη Μονῆς Σουτσεβίτσας δὲν εἶναι ἀκριβῶς γνωστός. Τὸ ἤδη σφζόμενον Καθολικὸν εἶναι ἡ τρίτη ἐκεῖ ἰδρυθεῖσα ἐκκλησία ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Μοβίλα μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1580-1584, ἣν ἐκόσμησε διὰ τοιχογραφιῶν ὁ ἀδελφός του Ἰερεμίας Μοβίλας περὶ τὸ 1595.